

Det har været en fantastisk oplevelse at indspille de 16 melodier, som for os er indbegrebet af GuitarKult. Jeg håber, at du får lige så stor glæde af at lytte på dem. For at give dig et ekstra indblik i min musikalske inspiration, har jeg under hver titel i denne booklet skrevet et kunstnernavn og et årstal. Det betyder ikke nødvendigvis, at det er den kunstner, der har skrevet nummeret, og det betyder heller ikke, at det er præcist det angivne år, originalen blev udsendt. Til gengæld er det et fingerpeg om, hvilken kunstner jeg bedst kender som afsender af melodien, og hvilken version, der oprindeligt slog benene væk under mig.

God fornøjelse, og masser af 'twang-lige' hilsener *Klaus Strand-Holm*

Klaus & Servants – GuitarKult • Klaus Strand-Holm, Steen Jørgensen, Ricky Jensen, Stefan Holbek og Thomas Just Jacobsen
Produceret af: Klaus Strand-Holm, Martin Klaman og David Henriksen • Arrangeret af: Klaus Strand-Holm • Teknik: Martin Klaman, David Henriksen og Ricky Jensen • Indspillet i: WetRoomStudio, Stockholm og Facit Studie, Slangerup • Mixet i: WetRoomStudio, Stockholm • Mastering: Timeless Recording – Jørgen Knub • Coverfoto: Thorsten Overgaard • Coverdesign, tekstkonsulent: Kim Heibon • Grafik: Tina Hundewadt • Fremstilling: Per Meistrup Production • Produktion: Key Sound Records 2009.

Tak til: Kim Heibon, Karin Strand-Holm, Thorsten Overgaard, Torben Reland, Martin Klaman, David Henriksen, John Sørensen, Østerbro Brandstation, Thomas Warming, City Music, Ejvin Schytte/House of Scandinavia og Gert Johansen/Dansk AV.

Speciel tak til: Vores trofaste fans for solid støtte og opbakning. I er grunden til, at vi bliver ved.

www.klausogservants.dk

KSR 09037 Records

Walk Don't Run 2.35

The Ventures, 1960

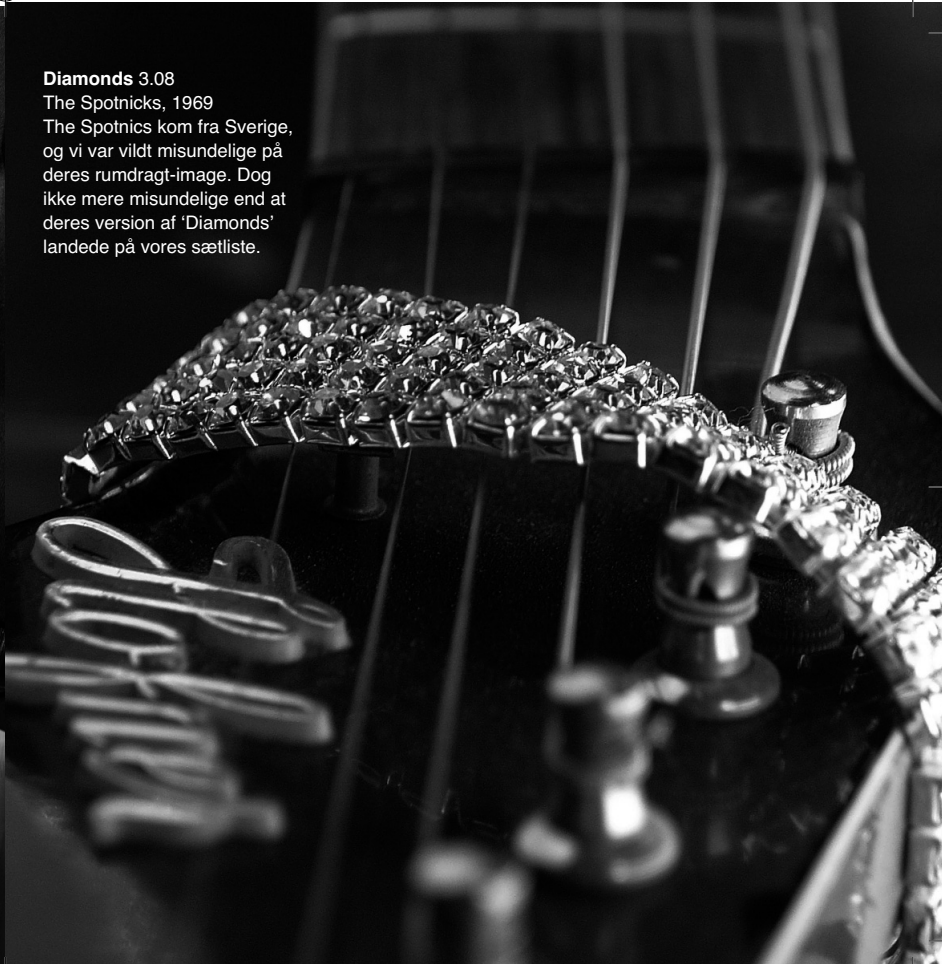
Cliff eller Elvis? Jeg fandt hurtigt ud af, at jeg skulle vælge. Ikke noget med at holde af dem begge – sådan var reglerne i musikpolitiet. Det samme solide hegn delte guitargrupperne – den strenge lov herskede også her. Jeg kunne ikke både være forelsket i The Ventures fra USA og The Shadows fra England, men det var jeg alligevel – i al hemmelighed.

Når Klaus & Servants i de tidlige år spillede instrumentalnumre, var de næsten udelukkende taget fra The Shadows' repertoire. Mit utroskab med The Ventures kom mig imidlertid til gode, da en hærdebred krofatter en aften forlangte 'Walk Don't Run' – ellers blev vi fyret. Sekundet efter spadserede den på fuld tryk ud af vores forstærkere.

Diamonds 3.08

The Spotnicks, 1969

The Spotnicks kom fra Sverige, og vi var vildt misundelige på deres rumdragt-image. Dog ikke mere misundelige end at deres version af 'Diamonds' landede på vores sætliste.

VOX ECHO

I Listen To My Heart 1.49

The Cliffters, 1962

'Twang' er det officielle lyd-ord for guitar-sound'en på dette album (syng ordet for dig selv, så har du lyden). Mogens 'Django' Petersen var kongen af dansk twang. Som stor knægt sad jeg engang en hel aften udenfor et dugget vindue på Hotel Strand-slot i Allinge. Indenfor spillede Mogens med sin suveræne lyd og sit følsomme touch. Med ekko-lyden i ørerne og sommernattens stjerner over mig var det en af de lykkeligste aftener i mit liv.

Gonzales 2.18

The Shadows, 1961

En 'Shadows-lagkage' er en lagkage som i fineste konditorstil er dekoreret med navnet: 'The Shadows'. Hver søndag aften sad min kammerat og jeg og lyttede til udsendelsen 'Me and my Shadows' på Radio Luxemburg. Udsendelsen havde kun ét programpunkt: The Shadows. Ind imellem skete det, at min kammerats mor forbarmede sig over os to guitar-nørder og serverede en 'Shadows-lagkage' – måske for at lave lidt fis med os? Så sad vi der i en lykkerus med munden fuld af flødeskum og ørerne fulde af Shadows-numre – et af dem var 'Gonzales'.

Kontiki 1.53

The Shadows, 1963

Hank B. Marvin fra The

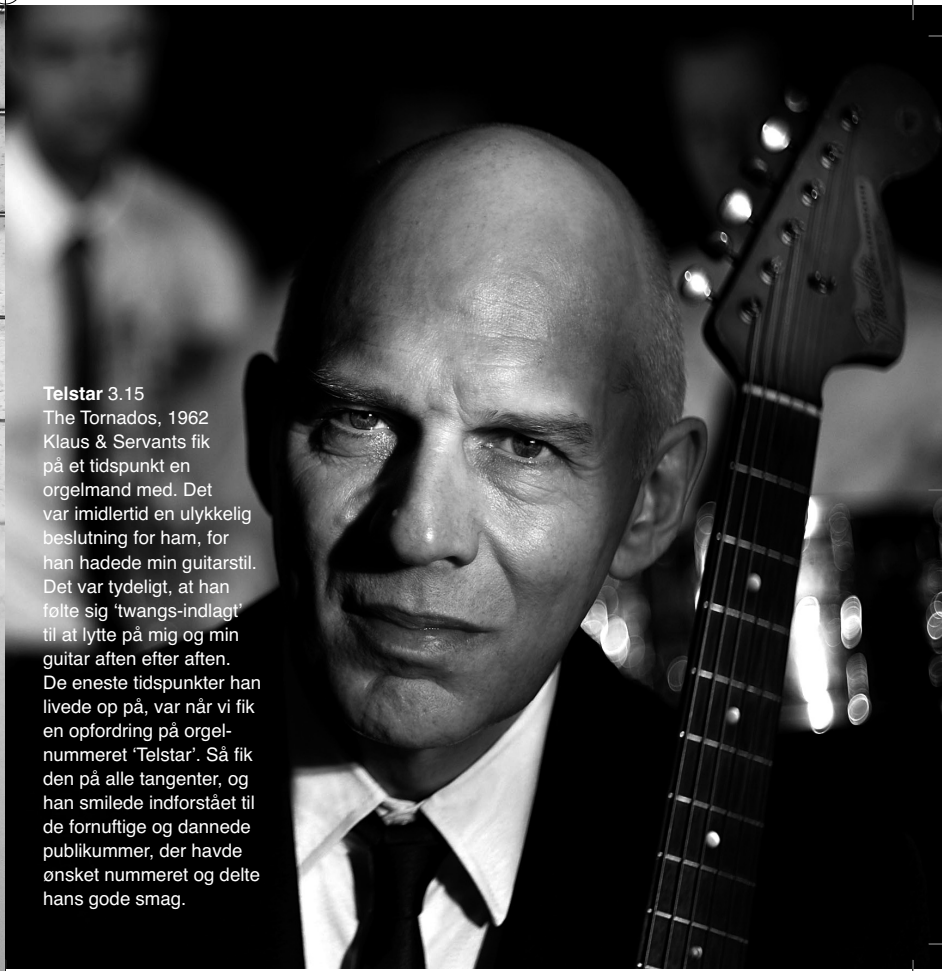
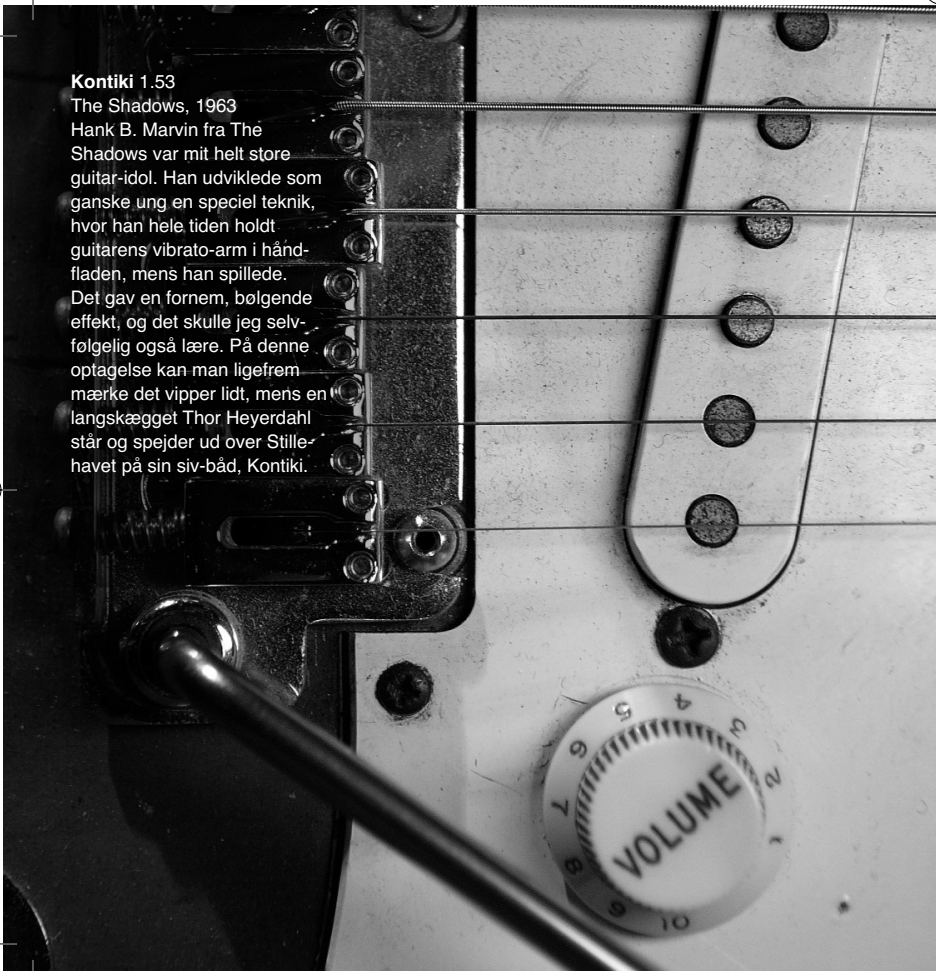
Shadows var mit helt store
guitar-idol. Han udviklede som
ganske ung en speciel teknik,
hvor han hele tiden holdt
guitarens vibrato-arm i hånd-
fladen, mens han spillede.

Det gav en fornem, bølgende
effekt, og det skulle jeg selv-
følgelig også lære. På denne
optagelse kan man ligefrem
mærke det vipper lidt, mens en
langskægget Thor Heyerdahl
står og spejder ud over Stille-
havet på sin siv-båd, Kontiki.

Telstar 3.15

The Tornados, 1962

Klaus & Servants fik
på et tidspunkt en
orgelmand med. Det
var imidlertid en uheldig
beslutning for ham, for
han hadede min guitarstil.
Det var tydeligt, at han
føjte sig 'twangs-indlagt'
til at lytte på mig og min
guitar aften efter aften.
De eneste tidspunkter han
livede op på, var når vi fik
en opfordring på orgel-
nummeret 'Telstar'. Så fik
den på alle tangenter, og
han smilede indforstået til
de fornuftige og dannede
publikummer, der havde
ønsket nummeret og delte
hans gode smag.

Django 2.15

The Cliffers, 1962

Et nummer i verdensklasse skrevet af den danske guitar-ekvilibrist, Mogens 'Django' Petersen. Hvis en melodi er stærk nok, så løsriver den sig oftest fra sin komponist, og lever sit eget frie liv. Denne perle er så livskraftig og selvstændig, at den ligefrem har forsynet sin ophavsmand med et tilnavn – i form af sin egen titel.

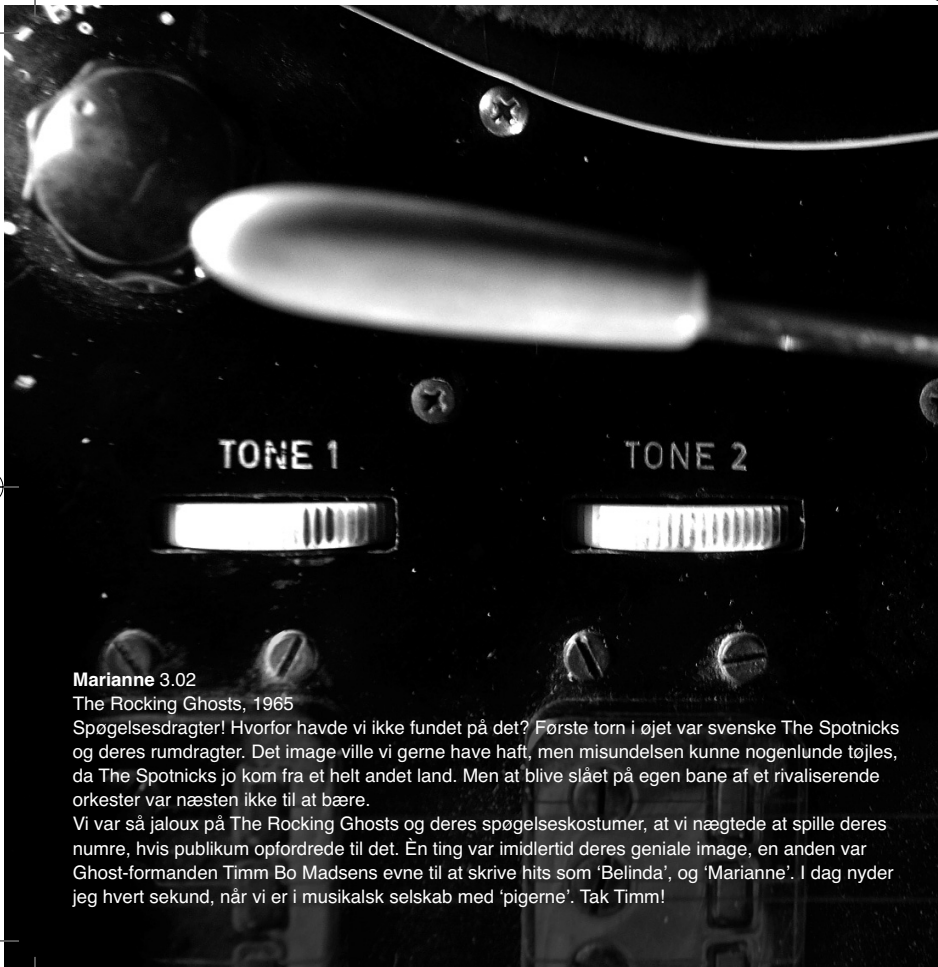
Music To Watch Girls By 2.17

Andy Williams, 1967

Spanien, kulørte drinks og mørkhårede skønheder. Det var, hvad vi en aften blev stillet i udsigt, hvis vi kunne spille 'Music To Watch Girls By'. En gæst pralede med, at han ejede et hotel i Spanien, og der skulle vi spille – altså under forudsætning af, at vi opfyldte hans ønske.

I pausen fik vi i al hast stykket en instrumental-version sammen og fyrede den af til gæstens store fornøjelse. Efter et års tid, hvor vi stadig ikke havde hørt fra manden, begyndte vi lige så stille at slippe drømmen om at sidde under palmerne og lytte til musik, mens pigerne gik forbi. Men det var også lige meget, for i mellemtiden havde vi forelsket os i nummeret, så uden at vide det havde 'hotel-manden' været en slags musikalsk Kirsten Gifte-Kniv. Tak for det, hotelmand.

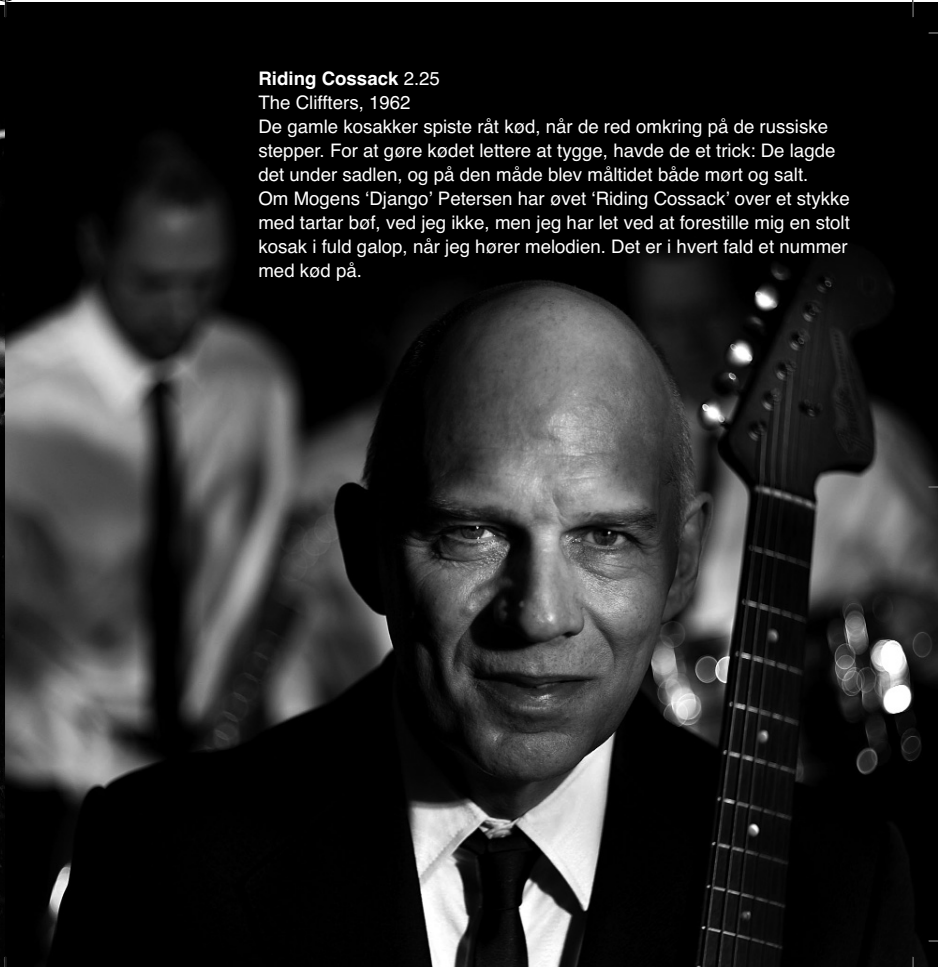

Marianne 3.02

The Rocking Ghosts, 1965

Spøgelsesdragter! Hvorfor havde vi ikke fundet på det? Første torn i øjet var svenske The Spotnicks og deres rumdragter. Det image ville vi gerne have haft, men misundelsen kunne nogenlunde tøjles, da The Spotnicks jo kom fra et helt andet land. Men at blive slået på egen bane af et rivaliserende orkester var næsten ikke til at bære.

Vi var så jaloux på The Rocking Ghosts og deres spøgelseskostumer, at vi nægtede at spille deres numre, hvis publikum opfordrede til det. En ting var imidlertid deres geniale image, en anden var Ghost-formanden Timm Bo Madsens evne til at skrive hits som 'Belinda', og 'Marianne'. I dag nyder jeg hvert sekund, når vi er i musikalsk selskab med 'pigerne'. Tak Timm!

Riding Cossack 2.25

The Cliffters, 1962

De gamle kosakker spiste rått kød, når de red omkring på de russiske stepper. For at gøre kødet lettere at tygge, havde de et trick: De lagde det under sadlen, og på den måde blev måltidet både mørkt og salt.

Om Mogens 'Django' Petersen har øvet 'Riding Cossack' over et stykke med tartar bøf, ved jeg ikke, men jeg har let ved at forestille mig en stolt kosak i fuld galop, når jeg hører melodien. Det er i hvert fald et nummer med kød på.

Quartermaster's Stores 2.14

The Shadows, 1960

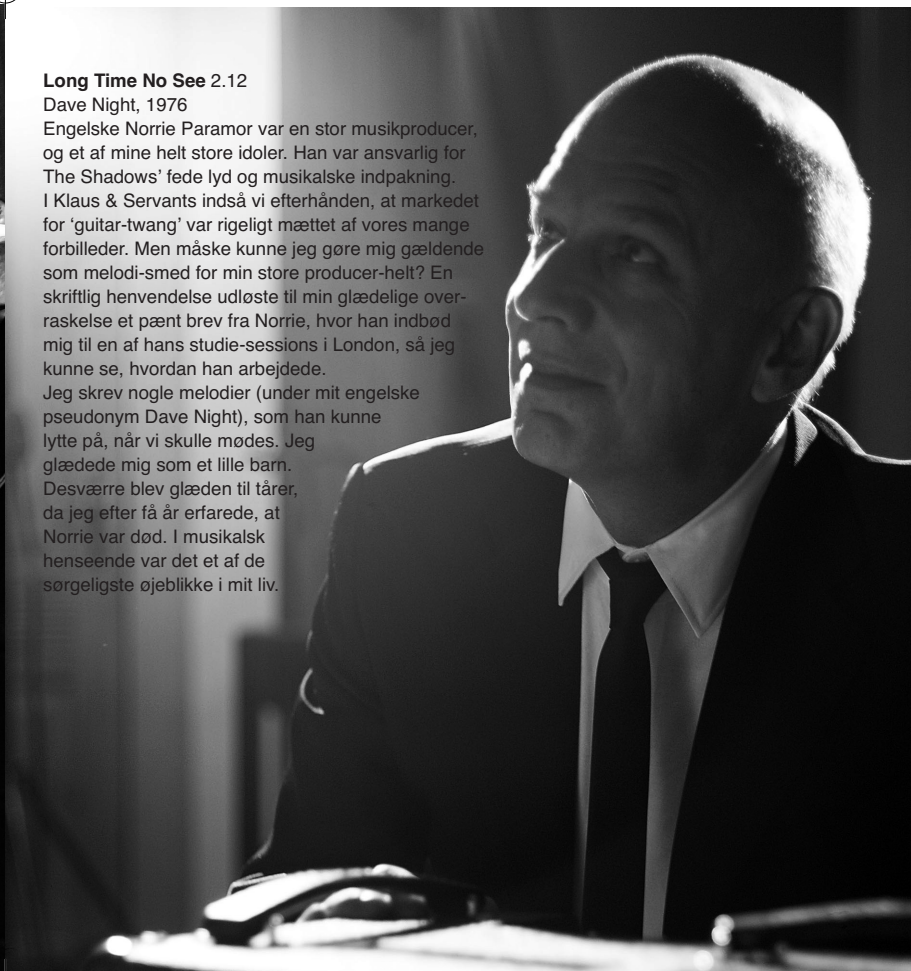
En gammeldags singleplade havde to sider med ét nummer på hver. I pladesprog blev siderne kaldt A og B. I realiteten var der udelukkende kommerciel fokus på A-siden, mens B-siden var et nødvendigt onde. Den skulle bare fyldes med et eller andet knas. I 1960 indspillede The Shadows to numre til en single. Det ene var 'Apache', det andet var 'Quartermaster's Stores'. Producenten, Norrie Paramor var i tvivl, men stemte mest for 'Quartermaster's Stores' som A-side, og 'Apache' som B-side. For at afgøre det, spillede han begge numre for sine to små døtre. Da pigerne syntes 'Apache' var mest spændende, blev den A-side, og 'Quartermaster's Stores' måtte om på B-siden.

Long Time No See 2.12

Dave Night, 1976

Engelske Norrie Paramor var en stor musikproducer, og et af mine helt store idoler. Han var ansvarlig for The Shadows' fede lyd og musikalske indpakning. I Klaus & Servants indså vi efterhånden, at markedet for 'guitar-twang' var rigeligt mættet af vores mange forbilleder. Men måske kunne jeg gøre mig gældende som melodi-smed for min store producer-helt? En skriftlig henvendelse udløste til min glædelige overraskelse et pænt brev fra Norrie, hvor han indbød mig til en af hans studie-sessions i London, så jeg kunne se, hvordan han arbejdede.

Jeg skrev nogle melodier (under mit engelske pseudonym Dave Night), som han kunne lytte på, når vi skulle mødes. Jeg glædede mig som et lille barn. Desværre blev glæden til tårer, da jeg efter få år erfarede, at Norrie var død. I musikalsk henseende var det et af de sørgeligste øjeblikke i mit liv.

Apache 2.57

The Shadows, 1960

'Apache' har en stor musikalsk historie (måske større 'end De aner', høhø). Efter at have levet nogle år som pigtråds-klassiker blev en mere rytme-baseret version kerne-inspirationen til al senere hip-hop. I dag er 'Apache' udgivet i utallige indspilninger på tværs af en regnbue af musikalske genrer. Jeg synes, det er verdens bedste guitarnummer.

Samba In The Summer Night 2.05

Robin Day, 1976

Skrevet op til det forventede møde med Norrie Paramor – under mit andet engelske pseudonym, Robin Day (det var vigtigt for mig at finde to pseudonymer, der var lige så forskellige som nat og dag ...)

The Stranger 2.47

The Shadows, 1960

Et fedt nummer – og et af dem, jeg også fik hård hud på fingrene af at lære som knægt.

Last Date 3.14

Floyd Cramer, 1960

Hvis drengene blandt publikum ikke havde scoret en pige i løbet af aftenen, så var der fine muligheder, når vi vred os igennem Floyd Cramers sjæler som ekstranummer. Jeg har spottet mange desperate forsøg fra min fremragende udkigspost på scenen og set optakter til både knald og fald.

